युद्धे निनादे च यात्रायां सम्मुखस्थितस्। राइं विवर्क्त येत् यताद्यदोच्छेत् कर्मणः फलम्" । एवं वोगिन्याभिमुख्येऽपि गमनं न शक्तम् यथा "प्रतिपद्मवमी पूर्वे रामा रहास पावके । यरस्तवोदशी वास्ये वेदा मासास नैकि ते। षषी चतुर्घो पञ्चात् वायव्यां सुनिप्रिसिने। हितीया दशमी बच्चे ऐशान्यामष्टमी कुचूः। बोगिनी नवद्राखा योषा वच्छा विशेषतः। दत्त्वसम् ख-योगिन्यां गमनं नैव कारयेदितिं च्यो०त०। पीयूष-"प्रक्रतोदिचार्षे वापि योगिनीगमने **धारायान्तु** क्तिता । वाससम्मुखयोनैय वायुमेवं चिन्तयेत्"जयकत्यजता वाक्ये तन्त्रू खके सङ्क्तं ० चि वाक्ये च "नवभूस्य: शिवव-प्रयोऽचवित्रोऽर्भेक्ताः यक्रस्तरङ्गतिय्यः। द्विद्गामावस्वय पूर्वतः खुस्तिययः समाखनासगान गस्ताः" वासनाया अग्रुभत्वस्ताम् । अनवीव्य वस्या देशभेदेन । कालपायवी-राभिसुख्येन यानमपि न यस्तम् 'कौनेरोतो वैपतीत्येन का को वारे दि सम्बुखे तस पायः। यात्रायुद्धे सम्बुखे वर्ज्जनीयावेतो रात्नौ व्यक्तमंत्रौ विचिन्सौ' सङ्ग सरं रत्नसारे 'रवावुत्तरतः कालः सोस्ये वायव्यभागके। भीमे त पश्चिमे भागे बुधे नैक्टितकी सकी । जीवे च यास्य दिग्माने स्टगी चाम्नेयकोणके। यनौ स पूर्व-दिग्भागे काजवकं प्रकी तित्। पायखत्ममु-खदिणि' कालापेलया पञ्चमदिणि पाच रत्यर्थः यथा रबी दिच चयां, सोमे आमने यां, भौसे पूर्य खां, बुधे ऐशान्यां, गुराव्सरसां, शुक्ते वायव्यां, शनौ पवि-मायाम्। कालपाशयोराभिसुख्यं यात्रादौ निषिदं वामदिविषयोस्तु ग्रुभाशुमफलकत्वं व्यथाच् खरो० "दिण-चस्तु शुभःकाचः पाधोवामदिगात्रयः । यातायां समरे त्र हसतोऽन्यत न शोभनः" "अन्यत सम्मुखप्रहमाग-योः" पी०धा०। रात्री त कालपाययोर्विपर्यासेन स्थितेसादत्तरारेणैव फलम्। पूर्व्वादिदिगभिस्खानि नच-लाणि । "पूर्वादिषु चति ई चु सप्त सप्तानवर्षतः" छहू तेन कत्तिकादीनि सप्न पूर्व दिग्सखानि । सघादीनि सप्त द्विषाभिस्यानि । अतुराधादीनि सामिजित्कानि सप्त पश्चिमाभिसुखानि । धनिष्ठादीनि भरग्छनादीनि सप्त उत्तराभिस्खानि । तैसैनेजलेस्तत्तिहर्गभस्खय्यहरूपं तस्र-वेशव शुभाय। "यहिग्हारं मन्दिरं तहियन्त्रेर सचै: स्वात् सिनवेशो न सब्बैं: "विश्व । पूर्व्वादिदिगिभस्खा रा-भयो यथा। "पूर्व्यादिदिनु मेषाद्याः क्रमादुदिग्दारराभयः।

दिग्दारराभवः सर्वे तहुदिग्यातः शुभप्रदाः। तहर्गेच तदंशाच तह्म्यात्रस्थाविधाः?' विशवः ! 'दिग्दारभे बम्नगते प्रथसा यात्रार्घदात्री जयकारिखी च। इनानं विनामं रिष्ठतोभयञ्च क्यर्थात् तथा दिक् प्रति-बोमबन्ने" इति मूचू०। ग्रुक्ताभिष्ठख्य तिविधम् "उद-यति दिणि यखां, याति गोलभ्यमाद्दा, विचरति च भवक्रे यत दिग्हारमेषु । तिविधिमि चितस प्रोच्यते सम्मुखत सुनिभिषद्यएव त्वच्यते तत्र यत्नात्" श्रीपतिः । "छदेति यसां दिशि यत याति गीलभमाद्याय तज्ञव्भचके । तिधोच्यते समुखएः शुक्रो यतोदितस्तां ह दिशंन यायात्" सन् । "ग्रुकः यसां दिशि प्राच्यां प्रतीच्यां वा का खबरोनोद्यं करोति तल गन्तः प्रंसः ग्रुकः रमुखः अयमेकः प्रकारः। अय गोतम्बमात् उत्तर दिचिषगोबम्मभषवयेन यसां दिधि उत्तरसां दिचिषसां वा थैति तल गन्तः ग्रिकः सम्बुखः सादिति दितीयः प्रकारः । प्राच्यादिदिग्दारकत्तिकादिगतिवयेन बिह्ङ्नचले शुक्रसरित तल दिधि गन्तः शुक्रः सम्बन्धादिति हतीयः प्रकारः । तलोदयधुको दोषा-धिक्यमिति' पी० घा०। अतएव विशव्हः "पञ्चादस्यु-दिते शुक्ते प्रतीची दिच्चणां दिशम्" इति छद-यदिमातस्वैव शुक्रस्थाभिस्थेयात्रादि न्यषेधत्। स्रतापनादः 'व्युरितकूतो यदि तत्र संचलन् रिप्न जयेनैव जयः प्रतोन्द्जें 'सङ्क्। शुक्राभिसख्यादिदोषस्क्वा । 'एवं विघे-ऽषास्म् जिते च यायाह् घोयदि खादतुक्तवन्तीं "श्रीपतिः। अनुकूबः प्रहदिक्षंस्य" दति पी०घा०। अपनादा न्तरम् "नीचगोऽरिख्इस्यो वा वक्रगीवा पराजितः। वाहर्भगप्रदः शुक्रः खोक्कस्थये द्वनप्रदः "इति नारदः। प्रतिगुकादिदोषोन्टणां प्रथमयात्रायां राजां च विजय वात्रावामेव ववाच्च रैभ्यः । "प्रतिशुक्रादिदोषोऽयं नूतने गमने ऋषाम्। राज्ञां विजययात्रायां नान्यदा दोषमावचेत्" चन्द्रसः नचत्रविशेषस्थितौ तदपवादः। "यावच्चन्द्रः पूषभात् क्रांत्तकाद्ये पादे ग्रुकोऽन्यो न इप्टोऽ यहद्वें सह्र । "पौष्णादिवक्रिमाद्याङ्घः याव-चिष्ठति चन्द्रमाः। तावच्छुको भवेदन्यः समुखे गमनं हितम्" पराघरः। राज्ञां विजययात्रायां विघेषः। मध्ये मार्गं भागवास्ते ऽपि राजा तावव्तिष्ठेत् सम्मुखले -ऽपि तस्व¹² सन्दू०। स्रत्यनापदि शान्ति कला यायात्। शानिस पी०भा यात्राप्रकरणे दशिता ततएव ज्ञेया।